

Kritika - Álomháború (Sucker Punch)

2011 április 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Rég volt, hogy egy mozit annyira vártam volna, mint a Sucker Punch-ot. Olyan volt nekem, mint valamiféle filmes messiás, ami elhozza végre a megváltást ebben a rettent? posványos, gusztustalan, dühít? iparágban.

Sosem csináltam nagy titkot bel?le, hogy nem vagyok nagy rajongója a mostanában futó mozgóképeknek, ám valamiért úgy éreztem, talán végre eljön a fordulat. S hogy beigazolódtak a várakozásaim? Azonnal elárulom, kedves olvasók.
Több okot is fel tudnék sorolni, amelyek el?zetesen a film értékeit voltak hivatottak igazolni. El?ször is nincs azzal baj, ha néha lát az ember némi agyatlan, látványos, durrogós, lövöldöz?s, hadonászós alkotást. Nem is számítottam másra, ezért nem is zavart volna, ha a kissé harmatos történetecske háttérbe szorul a robbanások és golyózápor vakító fényében. Sajnos ez egyre elterjedtebb módi, így id?nként megteheti az ember, hogy szemet huny felette. Na de arra azért még én sem számítottam, hogy a sztorit, mint olyat teljesen kihagyják bel?le!

Annyit már a bemutató el?tt lehetett tudni, hogy a f? váz a következ?: van a gonosz mostohaapa, aki a copfos, sz?ke Baby Doll-t orvul bedugja egy diliházba, ahol aztán a lányka elkezd elképzelni magának mindenféle hajmereszt? kalandokat. Ez így rendben is volna... de ez az ismertet? igazából ténylegesen le is fedi a film teljes

történetét. Nincsenek csavarok, fölösleges bonyodalmak, elágazások. Ennyi az egész. Na jó, mindezt a készít?k egyszerre két képzeletbeli síkkal próbálták ellensúlyozni, ami meglátásom szerint pontosan eggyel több, mint amire szükség lett volna. Az oké, hogy a rút valóság el?l, ahol a mi kis szépségünk teljesen tehetetlen és kiszolgáltatott, a képzelet oltalmazó világába menekül, de itt mégsem teljesen err?l van szó. Igazából még annyi sem derül ki, hogy mir?l *van* szó. A valósággal csupán a film elején és a legvégén szembesülünk, a köztes id?ben pedig egy elképzelt világot ismerhetünk meg. Ám ez a dimenzió is csupán ugródeszkaként szolgál, amib?l aztán eljuthatunk az el?zetesekben látott látványos akcióvilágba.
A lényeg, hogy Baby Doll szökni próbálna az elképzelt bordélyházból, amihez meg kell szereznie néhány tárgyat. Pont, mintha egy gagyi kalandmodullal állnánk szemben. Az elképzelt bordélyházban aztán hamar mellészeg?dik négy újabb leány, akik szeretnének csatlakozni a f?h?sn? szökési tervéhez. Innent?l aztán együtt hagyják id?r?l id?re maguk mögött az elképzelt bordélyházat, hogy megküzdjenek az elképzelt bordélyházban elképzelt világ teremtményeivel.
Kedves olvasóim úgy érzik, a fent leírtaknak nincs az ég adta világon semmi értelme? Bízzanak bennem, amikor azt mondom: a filmvásznon sincs semmivel több értelme, mint leírva.
Elnézést a hosszú kitér?ért, amit a történet hiányának szenteltem. A lényeg tehát az, hogy az egyik ok, amiért annyira kíváncsi voltam erre a filmre, végtelenül egyszer?. Szörnyek, zombik, sárkányok, robotok, és lenge öltözék? csajok összegyúrva... lehetetlenség melléfogni, igaz?
Hamis!
Sajnos hiába tetszet?sek a különböz? alkotóelemek, amikor mindezeket összerakva nincs meg a kell? összhang. A csatajelenetek az állandó, folyamatos lassításokkal pillanatok alatt rettent? unalmasak és laposak lesznek, és sokszor kilóg a lóláb, hogy pusztán arra szolgálnak, hogy kitöltsék velük az id?t. Nem tudom, ki hogy van vele, de amikor századszor láttam lassítva, hogyan törik darabjaira egy fejbe l?tt robot összes alkotóeleme, egy kicsit sok lett a jóból. Nem mondom, az effektek tényleg jól néztek ki, de ett?l önmagában az emberek manapság már nem szoktak maguk alá csinálni az ámulattól.

De tegyük félre picit a digitális teremtményeket, és nézzünk szét a hús-vér szerepl?k háza táján. Na, ez az a pont, ahol végre a Sucker Punch hozza, amit elvárnak t?le. A lánykák helyesek, bájosak, id?nként dögösek, ám ami ennél sokkal fontosabb, meglep?en hitelesen alakítják a pusztító szuperh?söket. Látszik, hogy a készít?k nem a leveg?be beszéltek, mikor azt állították, hogy tényleg komoly fizikai felkészítésen estek át a hölgyek a szerepek kedvéért. Nem is igen emlékszem, hogy ezt megel?z?en mikor nem vált pillanatok alatt kínosan cikivé az, hogy egy harminc kilós kislány a földbe döngöl egy tíz méter magas acélszamurájt, vagy hogy az egyébként körömreszelésre specializálódott macák pillanatok alatt rommá l?nek egy fél zombisereget. Ám itt err?l szó sincs, mindannyian remekül teljesítettek, kivétel és hiba nélkül. Ezért tehát egyértelm? elismerés jár a szerepl?knek.
És ha már a szerepl?knél tartunk, meg kell jegyeznem, hogy a másik ok, amiért a Sucker Punch kiemelt figyelmemet élvezte, Jena Malone volt. Az ifjú hölgy lassan 10 éve, a Csalók (Cheaters) cím? HBO film óta az egyik nagy kedvencem, és miután pár évnyi szünet után ezúttal egy ilyen látványos moziban tért vissza a filmvászonra, egyértelm?vé tette, hogy a moziban a helyem. Az évek során persze a kis Jolie Fitch alaposan megn?tt már, s?t, igazi hölgy lett bel?le, de szerencsére még egy ilyen alibiszerepben is elég jól teljesített. Elfogult

vagyok, tudom, de meglátásom szerint talán ? volt az egyetlen, akinek minimális mennyiség?, érdemi színészi erényeket kellett csillogtatnia. Annak idején ? volt az, aki egyetlen szerepe miatt az örök kedvencemmé vált (gyerekként egyedül talán Natalie Portman Leon-ban nyújtott Mathildáját tudnám a Csalókban mutatott teljesítményhez hasonlítani), de azért nagyon bízom benne, hogy az ehhez hasonló látványmozik helyett inkább visszatér a kicsit alternatívabb, rétegfilmes szerepeihez.

Lassan elérkezett az a pont, ahol fájó szívvel ugyan, de véleményt kell nyilvánítanom. Komolyan mondom, dühös vagyok az alkotókra. Nem tudom, mit vártam ett?l a filmt?l, nem tudom, vajon nem bennem van-e a hiba, hogy ekkorát csalódtam, és nem tudom, vajon jogosak-e azok a kritikák, amik els? felindulásomban megfogalmazódtak bennem. Talán egyszer?en túl sokat vártam a Sucker Punch-tól, aminek nemhogy ez a film, de egy jóval komolyabb alkotás sem tudott volna megfelelni. Mindenesetre csalódott vagyok, mert nagyon szerettem volna jó osztályzatot adni erre a mozira, ám erre nemigen van módom.
Nem is tudnám pontosan megfogalmazni, mi az, ami igazán zavar. A történet fölöslegesen túlbonyolított, ám még így is végtelenül primitív színvonala? A logikai bukfencek tömkelege, ami a mozi végén szinte teljesen értelmezhetetlenné teszi az összes, addig látott jelenetet? Vagy talán az a sok elszalasztott lehet?ség, amit el tudtam volna képzelni, és mégsem történtek meg? Vagy hogy a készít?k nyilvánvalóan "elfelejtettek" köszönetet nyilvánítani Ambrose Bierce-nek a *Bagoly-folyó* cím? novellájáért, amib?l lényegében a teljes elképzelt világ alapötletet lenyúlták? Vagy mindezek együttvéve?
Mindegy, majd biztos jönnek az okos, fizetett bérkritikusok, és jól megmondják majd az Internet széles világában, mi is volt ebben a moziban jó, és mi nem. A fentiek csupán az én meglátásaim voltak.

5/10

A moziból kijövet szemrebbenés nélkül 1/10-et adtam volna a filmnek, de azóta valamelyest konszolidálódott a véleményem. Egyrészt adtam még egy pontot a szerepl?kre, akik tényleg kihoztak mindent, amit csak lehetett. Másrészt két pont járt Jena Malone miatt. Harmadrészt tetszett a végs?, utolsó csavar, miszerint hiába van nekünk egy f?h?sn?nk, a világ, kivételesen mégsem körülötte forog. Milyen kár, hogy erre nem tudtak, vagy nem akartak komolyabb hangsúlyt fektetni az elejét?l kezdve a készít?k.

Sztakó Balázs
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló